

[Indenrigsministeren.]

mentariske Forum for denne Sag, og det vil jeg handle efter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Skjerbæk har Ordet for en kort Bemærkning.

Skjerbæk: Da den højtærede Formand har meddelt, at det ikke er parlamentarisk muligt at standse Behandlingen af en Forespørgsel paa den af mig foreslaaede Maade, skal jeg tillade mig at stille følgende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage og gennemgaa Akterne i de af Assistent Wilhelm Hansen fremsatte Klager over Sct. Hans Hospitals Administration, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Den højtærede Indenrigsminister hævdede, at hvis man ønskede en videre Undersøgelse, var der Tale om at gøre Indgreb i det kommunale Selvstyre. Det kan jeg aldeles ikke se der er Tale om, thi Københavns Kommune administrerer paa Statens Vegne i denne Sag. Det drejer sig om et Sindssygehospital, og efter gældende Lov er det en Statsopgave at varetage Sindssygeforsorgen. Der er i dette Tilfælde i 1933 truffet den praktiske Ordning, at man — selvfølgelig — fortsatte med at bruge de københavnske Sindssygehospitaler, og saaledes at Staten slap lidt billigere ved at betale en vis Pris pr. Dag; men i Virkeligheden administrerer Københavns Kommune her en Opgave, som er en ren og klar Statsopgave, og derfor synes jeg, der er endnu en Grund til at gaa videre med denne Sag.

Formanden: Der er fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget beslutter at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage og gennemgaa Akterne i de af Assistent Wilhelm Hansen fremsatte Klager over Sct. Hans Hospitals Administration, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Det forundrer mig, at det ærede Medlem Hr. Skjerbæks sædvanlige Skarpsindighed ganske svigter ham i denne Sag, med Hensyn til hvor Sct. Hans Hospital hører hen. Den Sag, det her drejer sig om, vedrører ikke paa nogen Maade Opgavens Karakter.

Administrationen af Sindssygevæsenet er efter Lovgivningen her i København henlagt til Københavns Kommune, og de Tjenestemænd, det her drejer sig om, er kommunale Tjenestemænd, der selvfølgelig er underkastet ganske de samme Vilkaar som de andre Tjenestemænd. Jeg maa derfor fraraade, at det ærede Medlem drager den Konsekvens, han gør ved den Dagsorden, han har stillet.

Formanden: Forespørgeren har Ordet for en kort Bemærkning.

Forespørgeren (Svend E. Johansen): Da det for mig drejer sig om at faa et Resultat ud af denne Sag, det vil sige en Undersøgelse paa den ene eller den anden Maade, vil jeg herved meddele, at jeg trækker min Paastand paa Overgang til Dagsordenen tilbage, idet jeg kan acceptere den af det ærede Medlem Hr. Skjerbæk stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Formanden: Den af Forespørgeren fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen er taget tilbage.

Valdemar Thomsen: Det Spørgsmaal, Folketinget her stilles over for, kan man naturligvis ikke paa staaende Fod tage Stilling til, men saa meget forekommer mig sikkert, at det tager sig meget mærkeligt ud, at det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen ikke har kunnet faa Adgang til at se Sagens Akter. Naar dette ikke kan tilledes, forekommer det mig — for øvrigt i Modsætning til den højtærede Indenrigsminister —, at det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har Ret i sin Paastand om, at man derigennem gaar Folketingets Kontrolret for nær. Jeg kan derfor for mit Vedkommende give Tilslutning til det Ønske, der er udtalt baade fra Venstres og fra konservativ Side, og som nu har faaet Form af en Dagsorden, stillet af det ærede Medlem Hr. Skjerbæk; thi saafremt den vedtages, vil der blive Lejlighed til for et Folketingsudvalg at sætte sig grundigt ind i Sagen, og derigennem, mener jeg, vises der Respekt for Folketingets Kontrolret.

Frits Clausen: Jeg har Indtryk af, at den højtærede Indenrigsminister talte uden om denne Sags Kærne og i hvert Fald ikke tilbageviste nogle af de Anker, der er fremsat. Den højtærede Indenrigsminister syntes, at det var urimeligt at fremstille denne Sag saaledes, at udenforstaaende kunde faa Indtryk af, at der forelaa et Slags Justits-